2023/2477

7.11.2023

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2023/2477 AL COMISIEI

din 30 august 2023

de modificare a Directivei (UE) 2016/1629 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește clasificarea căilor navigabile interioare ale Uniunii și cerințele tehnice minime aplicabile construcțiilor navale

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva (UE) 2016/1629 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 septembrie 2016 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară, de modificare a Directivei 2009/100/CE și de abrogare a Directivei 2006/87/CE ([1]), în special articolul 4 alineatul (2) și articolul 31 alineatul (1),

întrucât:

(1) Directiva (UE) 2016/1629 stabilește un sistem armonizat de eliberare a certificatelor tehnice pentru navele de navigație interioară care se conformează cerințelor tehnice unificate.

(2) Anexa I la Directiva (UE) 2016/1629 stipulează o listă a căilor navigabile interioare ale Uniunii, repartizate geografic în zonele 1, 2 și 3.

(3) Modificarea clasificării unei căi navigabile, inclusiv adăugarea și eliminarea de căi navigabile, poate fi efectuată numai la cererea statului membru în cauză, pentru căi navigabile de pe teritoriul său.

(4) Republica Franceză a solicitat modificarea clasificării căilor navigabile din zona 1 de pe teritoriul său. În particular, aceasta a furnizat pozițiile și descrierea exactă a zonei 1 din Franța.

(5) Republica Federală Germania a solicitat modificarea listei căilor navigabile din zonele 1, 2 și 3 de pe teritoriul său. În particular, aceasta a specificat și a descris căile navigabile din zonele 2 și 3 de pe teritoriul său, a furnizat kilometrajul detaliat al Elbei și o descriere clară a gurii de vărsare a anumitor râuri.

(6) În plus, anexa II la Directiva (UE) 2016/1629 prevede că cerințele tehnice aplicabile construcțiilor navale care navighează pe căile navigabile interioare ale Uniunii din zonele 1, 2 și 3 sunt cele stabilite în standardul ES-TRIN 2021/1. Standardele ES-TRIN stabilesc cerințele tehnice uniforme necesare pentru a garanta siguranța navelor de navigație interioară, luând în considerare tipul de navă, inclusiv zona în care aceasta operează. Prin urmare, modificările zonelor din interiorul statelor membre pot avea un impact asupra aplicabilității ES-TRIN în zonele respective.

(7) Acțiunile Uniunii în sectorul navigației interioare trebuie să urmărească asigurarea uniformității în ceea ce privește elaborarea cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară în Uniune.

(8) Comitetul european pentru elaborarea de standarde în domeniul navigației interioare („CESNI”) a fost instituit la 3 iunie 2015 în cadrul Comisiei Centrale pentru Navigația pe Rin („CCNR”), cu scopul de a elabora standarde tehnice pentru căile navigabile interioare în diverse domenii, în special în ceea ce privește navele, tehnologia informației și echipajul.

(9) La reuniunea sa din 13 octombrie 2022, CESNI a adoptat un nou standard european de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară, și anume standardul ES-TRIN 2023/1 ([2]). Noul standard include dispoziții privind construcția navelor, echiparea și echipamentele navelor de navigație interioară, dispoziții speciale privind anumite categorii de nave, cum ar fi navele de pasageri, convoaiele împinse și navele portcontainer, dispoziții privind echipamentele sistemului de identificare automată, dispoziții privind identificarea navelor, un model de certificate și de registru, dispoziții tranzitorii, precum și instrucțiuni de aplicare a standardului tehnic.

([1]) JO L 252, 16.9.2016, p. 118.
([2]) Rezoluția CESNI 2022-II-1.

(10) Prin urmare, Directiva (UE) 2016/1629 trebuie modificată în consecință.

(11) Pentru a permite statelor membre să își adapteze normele interne ale organismelor tehnice și de control la noul ES-TRIN 2023/1, aplicarea standardului ES-TRIN 2023/1 trebuie să fie amânată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Directiva (UE) 2016/1629 se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se înlocuiește cu textul din anexa I la prezentul regulament.
2. Anexa II se înlocuiește cu textul din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 punctul 2 se aplică de la 1 ianuarie 2024.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 august 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

„ANEXA I

LISTA CĂILOR NAVIGABILE INTERIOARE ALE UNIUNII ÎMPĂRȚITE GEOGRAFIC ÎN ZONELE 1, 2 ȘI 3

CAPITOLUL 1

Zona 1

Germania

Ems	De la linia care leagă vechiul far Greetsiel și cheiul vestic de la intrarea în port la Eemshaven înspre larg până la 53° 30′ latitudine nordică și 6° 45′ longitudine estică, și anume ușor în afara zonei de transbordare pentru navele de mărfuri uscate în Alte Ems ([1]).

([1]) Pentru navele domiciliate în alt stat, se aplică dispozițiile articolului 32 din Tratatul Ems-Dollart din 8 aprilie 1960 (BGBl. 1963 II p. 602).

Franța

Gironde de la limita transversală a mării, definită de linia care unește Pointe de Grave cu Pointe de Suzac, până la linia care unește Pointe de Grave cu punctul estic al concii Pontaillac.

Loara, de la limita transversală a mării, definită de linia care unește punctul Mindin cu punctul Penoët, până la linia care unește lumina farului digului «Pointe du Pointeau» cu farul Villès-Martin de la Saint-Nazaire.

Sena de la limita transversală a mării (caracterizată de linia care pornește de la Capul Hode, pe malul drept și se termină pe malul stâng, în punctul în care digul proiectat se unește cu coasta în aval de Berville-sur-Mer) până la limita formată de o linie orientată la 245° care începe de la farul Sainte Adresse și merge până la intersecția cu meridianul Greenwich. De la această intersecție, limita este prelungită de o linie mergând de la nord la sud până la intersecția cu o linie mergând de la est la vest, de la farul «Falaise des Fonds» situat la vest de Honfleur.

Delta Ronului:

Golful Fos: de la limitele zonei 3 la nord și la est, până la linia frântă care începe de la lumina farului digului canalului St-Louis, trecând prin baliza cardinală nordică din «They de la Gracieuse» și prin baliza cardinală vestică din Lavéra și terminându-se la Pointe de Bonnieu.

Partea de sud a localității Etang de Berre, între Martigues (vârful Brise Lames) și portul La Pointe (capătul digului nordic).

Polonia

Partea Golfului Pomorska la sud de linia care leagă NordPerd de pe insula Rugen și farul Niechorze.

Partea Golfului Gdańska la sud de linia care leagă farul Hel și geamandura care marchează intrarea în portul Baltijsk.

Suedia

Lacul Vänern, delimitat la sud de paralela de latitudine prin baliza Bastugrunds.

Lacul Vättern

Brofjorden – Donsö

Zona delimitată de limita continentală sau de limita zonei 2 sau 3 și de o linie trasată de la punctul cel mai sudic al Grötö prin punctul cel mai vestic al Gåsö; punctul cel mai nordic din Härmanö; Hermanö huvud (capul Härmanö); Vedholmen; Danholmen; centrul Mollön; lumina farului din Räbbehuvud; lumina inferioară a farului din Sankt Olov; punctul cel mai sudic est din Flatholmen; lumina farului din Åstol; lumina farului din Marstrand; lumina farului din Sälö; lumina inferioară a farului din Kågholmen; lumina farului din Tynneskär; lumina farului din Buskärs Knöte; și lumina superioară a farului din Rivö până la lumina farului din Rivö.

Nordul Öregrundsgrepen

Zona dintre continent și Gräsö, delimitată la nord de paralela de latitudine traversând farul Engelska grundet și la sud de paralela longitudinală, trecând prin lumina superioară a farului Öregrund.

Söderarm – Sandhamn

Zona delimitată de limita zonei 2 și de o linie care pornește de la lumina de semnalizare frontală a farului Tyvö prin lumina farului Söderarm; lumina de semnalizare superioară a portului pilot Söderarm; și lumina farului Prästkobben până la baliza Korsö.

Jungfrufjärden

Zona delimitată de limita continentală sau de limita zonei 2 și de o linie trasată de la punctul cel mai vestic al Nämdö prin punctul cel mai vestic al Mörtö-Bunsö până la baliza Ornöhuvud.

Mysingen – Landsort

Zona delimitată de limita zonei 2 și de o linie care pornește de la lumina farului Utö prin punctul cel mai sudic al Nåttarö; lumina farului Måsknuv; și lumina farului Viksten până la lumina farului Landsort.

Landsort – Arkö

Zona delimitată de limita continentală sau de limitele zonei 2 sau 3 și de o linie trasată de la lumina farului Landsort prin punctul cel mai sudic al luminii farurilor Enskär și Norra Kränkan până la Marö Kupa.

Golful Valdemarsviken și arhipelagul Gryt

Zona delimitată de limitele continentale sau de limitele zonei 2 și de o linie trasată de la baliza Gubbö Kupa prin lumina farului Häradsskär și lumina farului Hägerökarten până la punctul cel mai sudic al Kvädö.

Kalmar Sound partea nordică – Västervik

Zona delimitată de limita continentală și de o linie trasată de la Hallmare Skackel prin lumina farului Aleskär; lumina farului Idö; lumina farului Idö Stångskär; lumina farului Strupö Ljungskär, poziția N 57 20,0 E016 48,0; și baliza cardinală vestică a Enerumsgrund până la punctul cel mai nordic al Öland și mai departe până la coasta de nord-vest a Öland și, la sud, până la paralela N 56° 15,00′.

Kalmar Sound partea sudică

Zona dintre continent și Öland, delimitată la nord de o linie trasată de la punctul Dunö (pe continent) până la Bejershamn pe Öland și la sud de paralela N 56° 15,00′.

Zona 2

Cehia

Barajul lacului Lipno

Germania

Ems	De la linia care traversează Ems în apropiere de intrarea în portul Papenburg care leagă vechea stație de pompare din Diemen și deschiderea digului de la Halte până la linia de legătură dintre vechiul far Greetsiel și cheiul vestic de la intrarea în port la Eemshaven ([1])
Leda	De la intrarea în avanportul ecluzei maritime din Leer până la vărsarea în Ems
Jad	În direcția uscatului de la o linie care leagă fosta lumină superioară a farului Schillig cu turnul bisericii din Langwarden

Weser	De la marginea nord-vestică a podului de cale ferată din Bremen până la linia care leagă turnurile bisericilor din Langwarden și Cappel, inclusiv brațele secundare ale râului Weser cunoscute sub denumirile de Rekumer Loch, Rechter Nebenarm și Schweiburg
Hunte	De la o linie situată la 140 m în aval de podul Amalienbrücke din Oldenburg până la gura de vărsare în râul Weser
Lesum	De la confluența dintre Hamme și Wümme (km 0,00) până la vărsarea în Weser
Elba	De la limita inferioară a portului Hamburg până la o linie care leagă baliza (*Kugelbake*) de la Döse și marginea vestică a digului Friedrichskoog (Dieksand), inclusiv: — Mühlenberger Loch — Ruthenstrom (de la km 3,75 până la gura de vărsare în Elba) — Nebenelben: — Hahnöfer Nebenelbe (delimitat de semnalizarea extinsă a Elbei de la km 635,00 până la km 644,00) — Lühesander Süderelbe (între prelungirea semnalizării Elbei de la km 646,50 până la km 650,50) — Bützflether Süderelbe (de la km 0,69 până la gura de vărsare în Elba) — Haseldorfer Binnenelbe (între prelungirea semnalizării Elbei de la km 653,00 până la km 658,00) — Pagensander Nebenelbe (între prelungirea semnalizării Elbei de la km 659,00 până la km 664,00) — Schwarztonnensander Nebenelbe (între prelungirea semnalizării Elbei de la km 661,00 până la km 664,00) — Wischhafener Süderelbe (de la km 8,03 până la gura de vărsare în Elba) — Glückstädter Nebenelbe (între prelungirea semnalizării Elbei de la km 672,00 până la km 676,00)
Este	De la bieful aval al ecluzei Buxtehude (km 0,25) până la gura de vărsare în Elba
Lühe	De la bieful aval al Au-Mühle din Horneburg (km 0,00) până la gura de vărsare în Elba
Schwinge	De la marginea de nord a ecluzei Salztor din Stade până la gura de vărsare în Elba
Pinnau	De la marginea din sud-vest a podului de cale ferată din Pinneberg până la gura de vărsare în Elba
Krückau	De la marginea din sud-vest a podului rutier Wedenkamp din Elmshorn până la gura de vărsare în Elba
Stör	De la mira hidrometrică din Rensing până la gura de vărsare în Elba
Freiburger Hafenpriel	De la marginea estică a ecluzei din Freiburg an der Elbe până la gura de vărsare în Elba
Oste	De la 210 m în amonte de axa podului rutier de peste barajul Oste (km 69,36) până la gura de vărsare în Elba
Meldorfer Bucht	În direcția uscatului de la o linie care leagă marginea vestică a digului Friedrichskoog (Dieksand) și capul digului vestic de la Büsum
Eider	În aval de la gura canalului Gieselau (km 22,64) până la linia dintre mijlocul fortăreței (Tränke) și turnul bisericii din Vollerwiek
Gieselaukanal	De la gura de vărsare în Eider până la gura canalului Nord-Ostsee

Flensburger Förde	În direcția uscatului de la o linie care leagă farul Kegnäs și Birknack și în direcția nordului până la frontiera germano-daneză din Flensburger Förde
Schlei	În direcția uscatului de la o linie care leagă capetele digului din Schleimünde
Eckernförder Bucht	În direcția uscatului de la o linie care leagă Bocknis-Eck și vârful din nord-est al continentului în apropiere de Dänisch Nienhof
Kieler Förde	În direcția uscatului de la o linie care leagă farul din Bülk și monumentul comemorativ al marinei din Laboe
Canalul Nord-Ostsee, inclusiv Audorfer See și Schirnauer See	De la linia care leagă capetele de diguri de la Brunsbüttel până la linia care leagă semnalele luminoase de intrare din Kiel-Holtenau, inclusiv Borgstedter See și Enge, Flemhuder See și canalul Achterwehrer
Trave	De la capătul din nord-vest al podului mobil de cale ferată din Lübeck, inclusiv Pötenitzer Wiek, și Dassower See până la linia care leagă capetele de sud spre interior și de nord spre exterior la Travemünde
Wismarbucht, inclusiv Kirchsee, Breitling, Salzhaff și zona portuară din Wismar	Limitat înspre larg de o linie care leagă Hoher Wieschendorf Huk de farul din Timmendorf și de o linie care leagă farul din Gollwitz de pe insula Poel de vârful sudic al peninsulei Wustrow
Warnow și Unterwarnow inclusiv Breitling și brațele secundare (fără brațul secundar la vest de Badewieseninsel)	De la marginea sudică a podului feroviar Rostock-Stralsund până la o linie care leagă capul nordic al digului vestic de capătul nordic al digului estic din Rostock-Warnemünde
Apele împrejmuite de continent, de peninsulele Darß și Zingst și de insulele Bock, Hiddensee și Rügen (inclusiv zona portuară Stralsund)	Limitat înspre mare între — peninsula Zingst și insula Bock: de paralela cu latitudinea de 54° 26′ 42′′ N, — insula Bock și insula Hiddensee: de linia care leagă vârful nordic al insulei Bock și vârful sudic al insulei Hiddensee; — insula Hiddensee și insula Rügen (Bug): de linia care leagă vârful sud-estic al Neubessin de Buger Haken
Greifswalder Bodden și zona portuară Greifswald, inclusiv Ryck	De la marginea estică a Steinbecker Brücke din Greifswald până la o linie care leagă vârful estic al Thiessower Haken (Südperd) de vârful estic al insulei Ruden și de vârful nordic al insulei Usedom (54° 10′ 37′′ N, 13° 47′ 51′′ E)
Apele împrejmuite de continent și de insula Usedom (Peenestrom, inclusiv zona portuară Wolgast, Achterwasser Stettiner Haff)	Înspre est până la frontiera germano-poloneză din Stettiner Haff
Uecker	De la marginea de sud-vest a podului rutier din Uekermünde până la linia de legătură dintre marginile dinspre mare ale capetelor cheiurilor

([1]) Pentru navele domiciliate în alt stat, se aplică dispozițiile articolului 32 din Tratatul Ems-Dollart din 8 aprilie 1960 (BGBl. 1963 II, p. 602).

Franța

Gironde de la borna kilometrică (BK 48,50) până la partea din aval a podului spre Ile de Patiras, la limita transversală a mării definită de linia care unește Pointe de Grave cu Pointe de Suzac;

Loara de la Cordemais (BK 25) până la limita transversală a mării definită de linia care unește Pointe de Mindin cu Pointe de Penhoët;

Sena de la începutul canalului Tancarville până la limita transversală a mării definită de linia care unește capul Hode, pe malul drept, cu punctul de pe malul stâng în care digul planificat atinge țărmul în aval de Berville-sur-Mer;

Vilaine de la barajul Arzal până la limita transversală a mării definită de linia care unește Pointe du Scal cu Pointe du Moustoir;

Lacul Geneva.

Ungaria

Lacul Balaton

Țările de Jos

Dollard

Eems

Waddenzee: inclusiv legăturile cu Marea Nordului

IJsselmeer: inclusiv Markermeer și IJmeer, exceptând Gouwzee

Nieuwe Waterweg și Scheur

Calandkanaal la vest de portul Benelux

Hollands Diep

Breeddiep, Beerkanaal și porturile legate

Haringvliet și Vuile Gat: inclusiv căile navigabile situate între Goeree Overflakkee, pe de o parte, și Voorne Putten și Hoeksche Waard, pe de altă parte

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer și Brouwershavensche Gat: inclusiv toate căile navigabile situate între Schouwen Duiveland și Goeree Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Scheldt-ul oriental și Roompot: inclusiv căile navigabile situate între Walcheren, Noord Beveland și Zuid Beveland, pe de o parte, și Schouwen Duiveland și Tholen, pe de altă parte, cu excepția canalului Scheldt Rin

Scheldt și Scheldt ul occidental și gura acestuia de vărsare în mare: inclusiv căile navigabile situate între Zeeland Flanders, pe de o parte, și Walcheren și Zuid-Beveland, pe de altă parte, cu excepția canalului Scheldt Rin

Polonia

Laguna Stettin (Szczecin)

Laguna Kamień

Laguna Vistula (Wisła)

Golful Puck

Lacul de acumulare Włocławski

Lacul Śniardwy

Lacul Niegocin

Lacul Mamry

Suedia

Lysekil – Orust – Tjörn

Zona delimitată de limita continentală și de o linie trasată de la Släggö din Lysekil la Skaftölandet, cu o orientare de 170 de grade; o linie care pornește de la lumina farului Islandsberg până la Lavösund; o linie care pornește de la lumina farului Lyr cu o orientare de 300 de grade și se află la est de Mollösund; o linie de la punctul cel mai sudic al Lyr până la Björholmen; și în partea de nord a Hakefjorden până la linia constituită de paralela de latitudine N 58 01,00.

Arhipelagul sudic Gothenburg

Zona delimitată de limita continentală sau de limita zonei 3 și de o linie trasată de la partea vestică a portului Arendal prin Knippelholmen; lumina farului Rivö, lumina superioară a farului Rivö; baliza Känsö torn; lumina farului Kårholmen; și lumina de semnalizare superioară a farului Rättarens până la Askims nabbe.

Öregrund – Norrtälje

Zona dintre continent și Gräsö, delimitată la nord de paralela longitudinală care trece prin lumina de semnalizare superioară a farului Öregrund și delimitată spre mare de o linie între Äspskäret și lumina farului Råstensudde; de o linie care traversează Singsundet; de podurile care traversează Fygdströmmen; de o linie de la Dejeudden prin lumina farului Arholma până la lumina farului Tyvö.

Norrtälje – Nämdö

Zona delimitată de limita continentală și de limitele zonei 2 sau 3 și de o linie care pornește de la lumina farului Tyvö, trecând prin lumina farului Idskärskobben; punctul cel mai vestic al Svartlöga; lumina farului Stenkobbsgrund, baliza Korså; și punctul cel mai vestic al Nämdö până la punctul cel mai sudic din Björnö.

Dalarö – Torö

Zona delimitată de limita continentală și de o linie trasată de la baliza Ornöhuvud via Klacknäset; Näset la Ornö; punctul cel mai nordic din Utö; lumina farului Utö; lumina farului Älvsnabben; Norra Stegholmen; Yttre Gården; Valbruted pe Järflotta; și Långsudden pe Järflotta până la punctul cel mai estic de pe Torö.

Torö – Oxelösund

Zona delimitată de limita continentală sau de limitele zonei 3 și de o linie care pornește de la biserica de pe Torö și trece prin lumina farului Fifång; lumina farului Kockehällan; Lacka torn; punctul cel mai estic al Kittelö; lumina farului Trutbådan, lumina farului Beten; și baliza Femörehuvud până la Svartudden la nord de lumina superioară a farului Kungshamn.

Arhipelagul Bråviken, Slätbaken și Östergötland

Zona delimitată de continent (în vestul Bråviken de la podul Hamnbron din Norrköping; în vestul Slätbaken, de la ecluza lui Mem) și printr-o linie trasată de la lumina farului Gullängsberget prin baliza Arkö; Marö kupa; baliza Kupa Klint; punctul cel mai vestic al Birkskär; și baliza Gubbö Kupa până la Dalaudde la sud de Orren.

Kalmar Sound partea centrală

Zona delimitată la vest de continent, la est de Öland, la nord de paralela N 56° 51,00′ și la sud de o linie care leagă punctul Dunö (pe continent) de Bejershamn de pe Öland.

CAPITOLUL 2

Zona 3

Belgia

Scheldt – partea maritimă (în aval de rada Anvers)

Bulgaria

Dunărea: de la km 845,650 până la km 374,100

Cehia

Lacuri artificiale: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechranice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice și Nové Mlýny III

Lacuri de exploatare de pietriș cu nisip: Ostrožná Nová Ves și Tovačov

Germania

Dunăre	De la Kelheim (km 2 414,72) până la frontiera germano-austriacă de la Jochenstein

Rin inclusiv Lampertheimer Altrhein (de la kilometrul 4,75 până la Rin), Altrhein Stockstadt-Erfelden (de la kilometrul 9,80 până la Rin)	De la frontiera germano-elvețiană de la Basel până la frontiera germano-neerlandeză de la Millingen
Elba (Norderelbe) inclusiv Süderelbe și Köhlbrand	De la gura canalului Elba-Seiten până la limita inferioară a portului Hamburg
Müritz	

Franța

Adour de la Bec du Gave până la mare;

Aulne de la ecluza de la Châteaulin până la limita transversală a mării definită de Passage de Rosnoën;

Blavet de la Pontivy până la Pont du Bonhomme;

Canalul Calais;

Charente de la podul de la Tonnay-Charente până la limita transversală a mării definită de linia care trece prin centrul farului din aval de pe malul stâng și prin centrul Fort de la Pointe;

Dordogne de la confluența cu Lidoire până la Bec d'Ambès;

Garonne de la podul de la Castet en Dorthe până la Bec d'Ambès;

Gironde de la Bec d' Ambès până la linia transversală la BK 48,50 și trecând prin vârful din aval al Ile de Patiras;

Hérault de la portul Bessan până la mare, până la limita superioară a liniei tidale;

Isle de la confluența cu Dronne până la confluența cu Dordogne;

Loara de la confluența cu Maine până la Cordemais (BK 25);

Marna de la podul de la Bonneuil (BK 169bis900) și ecluza de la St Maur până la confluența cu Sena;

Rinul

Nive de la barajul Haïtze de la Ustaritz până la confluența cu Adour;

Oise de la ecluza Janville până la confluența cu Sena;

Orb de la Sérignan până la mare, până la limita superioară a liniei tidale;

Ronul de la frontiera cu Elveția până la mare, cu excepția Petit Rhône;

Saône de la podul Pont de Bourgogne până la Chalon-sur-Saône la confluența cu Ronul;

Sena de la ecluza de la Nogent-sur-Seine până la începutul canalului Tancarville;

Sèvre Niortaise de la ecluza de la Marans până la limita transversală a mării de partea cealaltă a postului de pază de la gura râului;

Somme de la latura din aval a podului Pont de la Portelette de la Abbeville până la viaductul căii ferate Noyelles–Saint-Valéry-sur-Somme;

Vilaine de la Redon (BK 89,345) până la barajul Arzal;

Lacul Amance;

Lacul Annecy;

Lacul Biscarosse;

Lacul Bourget;

Lacul Carcans;

Lacul Cazaux;

Lacul Der-Chantecoq;

Lacul Guerlédan;

Lacul Hourtin;

Lacul Lacanau;

Lacul Orient;

Lacul Pareloup;

Lacul Parentis;

Lacul Sanguinet;

Lacul Serre-Ponçon;

Lacul Temple.

Croația

Dunărea: de la km 1 295 + 500 până la km 1 433 + 100

Râul Dráva: de la km 0 la km 198 + 600

Râul Sava: de la km 210 + 800 la km 594 + 000

Râul Kupa: de la km 0 la km 5 + 900

Râul Una: de la km 0 la km 15

Ungaria

Dunărea: de la km 1 812 la km 1 433

Dunărea Moson: de la km 14 la km 0

Dunărea Szentendre: de la km 32 la km 0

Dunărea Ráckeve: de la km 58 la km 0

Râul Tisa: de la km 685 la km 160

Râul Dráva: de la km 198 la km 70

Râul Bodrog: de la km 51 la km 0

Râul Kettős-Körös: de la km 23 la km 0

Râul Hármas-Körös: de la km 91 la km 0

Canalul Sió: de la km 23 la km 0

Lacul Velence

Lacul Fertő

Țările de Jos

Rinul

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afgesloten IJ, Noordzeekanaal, Portul IJmuiden, zona portuară Rotterdam, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordsche Kil, Boven Merwede, Waal, canalul Bijlandsch, Boven Rijn, canalul Pannersdensch, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, canalul Amsterdam-Rin, Veerse Meer, canalul Scheldt Rin până la gura de vărsare în Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Meuse în aval de Venlo, Gooimeer, Europort, Calandkanaal (la est de portul Benelux), Hartelkanaal

Austria

Dunărea: de la frontiera cu Germania până la frontiera cu Slovacia

Inn: de la gura de vărsare până la hidrocentrala din Passau-Ingling

Traun: de la gura de vărsare până la km 1,80

Enns: de la gura de vărsare până la km 2,70

March: până la km 6,00

Polonia

Râul Biebrza de la estuarul canalului Augustowski până la estuarul râului Narwia

Râul Brda de la punctul de legătură cu canalul Bydgoski în Bydgoszcz până la estuarul râului Vistula (Wisła)

Râul Bug de la estuarul râului Muchawiec până la estuarul râului Narwia

Lacul Dąbie până la frontiera cu apele maritime interne

Canalul Augustowski de la legătura cu râul Biebrza până la frontiera statului, împreună cu toate lacurile situate de-a lungul cursului canalului

Canalul Bartnicki de la lacul Ruda Woda până la lacul Bartężek, inclusiv lacul Bartężek

Canalul Bydgoski

Canalul Elbląski de la lacul Druzno până la lacul Jeziorak și lacul Szeląg Wielki, inclusiv acestea, și lacurile situate pe cursul canalului, și drumul secundar în direcția Zalewo de la lacul Jeziorak până la lacul Ewingi, inclusiv

Canalul Gliwicki și canalul Kędzierzyński

Canalul Jagielloński de la legătura cu râul Elbląg până la râul Nogat

Canalul Łączański

Canalul Ślesiński, inclusiv lacurile situate pe traseul acestuia și lacul Gopło

Canalul Żerański

Râul Martwa Wisła de la râul Wisła din Przegalina până la frontiera cu apele maritime interne

Râul Narew de la gura de vărsare a râului Biebrza la gura de vărsare a râului Wisła, împreună cu Lacul Zegrzyński

Râul Nogat de la râul Vistula până la estuarul lagunei Vistula

Râul Noteć (superior) de la lacul Gopło până la legătura cu canalul Górnonotecki și canalul Górnonotecki, și râul Noteć (inferior) de la legătura cu canalul Bydgoski până la estuarul râului Warta

Râul Nysa Łużycka din Gubin până la estuarul râului Oder (Odra)

Râul Oder din orașul Racibórz până la legătura cu râul Oder de est care devine râul Regalica începând de la tăierea de cot Klucz-Ustowo, împreună cu râul respectiv și brațele secundare ale acestuia până la lacul Dąbie, precum și un traseu secundar al râului Oder de la ecluza din Opatowice până la ecluza din orașul Wrocław

Râul Oder de vest de la barajul din Widuchowa (704,1 km ai râului Oder) până la frontiera cu apele maritime interioare, inclusiv brațele secundare, precum și tăierea de cot Klucz-Ustowo care leagă râul Oder de est cu râul Oder de vest

Râul Parnica și tăierea de cot Parnicki de la râul Oder de vest până la frontiera cu apele maritime interioare

Râul Pisa de la lacul Roś până la estuarul râului Narew

Râul Szkarpawa de la râul Vistula până la estuarul lagunei Vistula

Râul Warta de la lacul Ślesińskie până la estuarul râului Oder

Sistemul Wielkie Jeziora Mazurskie, cuprinzând lacurile care sunt legate de râurile și canalele ce reprezintă un traseu principal de la lacul Roś (inclusiv) din Pisz până la canalul Węgorzewski (inclusiv) din Węgorzewo, împreună cu lacurile: Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty și Święcajty, și canalele Giżycki, Niegociński și Piękna Góra, și o prelungire secundară a lacului Ryńskie (inclusiv) din Ryn până la lacul Nidzkie (până la 3 km, care formează granița cu rezervația naturală «lacul Nidzkie»), împreună cu lacurile Bełdany, Guzianka Mała și Guzianka Wielka

Râul Vistula de la estuarul râului Przemsza până la legătura cu canalul Łączański, precum și de la gura de vărsare a acestui canal în Skawina până la estuarul râului Vistula și până la golful Gdańsk, cu excepția lacului artificial Włocławski

România

Dunărea: de la frontiera sârbo-română (km 1 075) până la Marea Neagră pe brațul Sulina

Canalul Dunăre-Marea Neagră (lungime de 64,410 km): de la gura de confluență cu fluviul Dunărea, la km 299,300 al Dunării de la Cernavodă (respectiv km 64,410 al canalului), până la portul Constanța Sud-Agigea (km «0» al Canalului).

Canalul Poarta Albă-Midia Năvodari (lungime de 34,600 km): de la gura de confluență cu Canalul Dunăre-Marea Neagră, la km 29,410 de la Poarta Albă (respectiv km 27,500 al Canalului), până la portul Midia (km «0» al canalului).

Slovacia

Dunărea: de la km 1 880,26 la km 1 708,20

Canalul Dunărea: de la km 1 851,75 la km 1 811,00

Râul Váh: de la km 0,00 la km 70,00

Râul Morava: de la km 0,00 la km 6,00

Râul Bodrog: de la km 49,68 la km 64,85

Lacuri artificiale: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Suedia

Lacul Mälaren

Saltsjön, porturile Stockholm și Värmdölandet

Zona de la punctele de vărsare ale lacului Mälaren din Stockholm, respectiv Norrström, Slussen și Hammarbyslussen, care este delimitată de continent și de podul Lidingöbron, și de o linie care trece prin lumina farului Elfviksgrund cu o orientare de 135-315 grade; o linie între Mellangårdsholmen și Högklevsudde în Baggensfjärden; Örsundet între Ingarö și Fågelbrolandet; o linie de la Rönnäsudd prin lumina farului Tegelhällan și lumina farului Runö până la Talatta pe Djurö; o linie care traversează Vindöström, între Vindö și Värmdölandet; și, în afară de aceasta, de insulele din zonă.

Canalul Södertälje și porturile Södertälje

Canalul Södertälje și porturile Södertälje, mărginite spre nord de ecluza Södertälje și spre sud de paralela N 59° 09′ 00″.

Canalul Trollhätte, Göta älv și Nordre älv

Zona cuprinsă între paralela de latitudine prin baliza Bastugrund din partea de sud a lacului Vänern până la podul Älvsborg și râul Nordre älv până la paralela E 11° 45′ 00″.

Canalul Göta

La est de la ecluza Mem până la podul Motala, inclusiv lacul Asplången, lacul Roxen și lacul Boren; la vest, de la paralela de longitudine prin lumina Rödesund Norra Yttre de la Karlsborg până la ecluza Sjötorp, inclusiv sistemul lacurilor prin care trece canalul.”

ANEXA II

„ANEXA II

CERINȚE TEHNICE MINIME APLICABILE CONSTRUCȚIILOR NAVALE CARE NAVIGHEAZĂ PE CĂILE NAVIGABILE INTERIOARE DIN ZONELE 1, 2, 3 ȘI 4

Cerințele tehnice aplicabile construcțiilor navale sunt cele stabilite în standardul ES-TRIN 2023/1.”